

Vấn ngồi

tặng cao vị khanh

Ngồi bên cửa
lọt ưu phiền
để chùng năm tháng
đã quên
lòng người
một vòng dang rộng xa khơi
một ôm huyệt hằng
phiên trời thâm căn
ngồi nghe thương thế lịm dần
với mốc meo nắng
với tàn ngàn
mưa
    với mưa
        với mưa
            với mưa
với môi bản bật âm thừa khổ sai
ngồi bên lệ cổ di hài
để chùng năm tháng
đã dài
thiên thu
ngồi vàng vọt
bóng trắng lu
với riêng ngồi lại
ao tù
thiết thân.

Hoàng Xuân Sơn